
MAGYAR MŰSA.

Költ Bétsben 5. Mártziusban. 1788.

A VII-dik Musában félbe-szakasztott Bibliabeli Versek.

A cházia alá ese Fel-házából 2. Kir. I: 2.
 Fel-fem kele többé beteges ágyából,
 Mert ki-gyogyulhat e' az nyavalyájából?
 Ki Bélzebubhoz küld azért hazájából.

A' pártos Moábot Jórám meg-verette,
 Várofsát Siria addig éhezettette 6: 24.
 Mig Isten alolla el-nem ijesztette,
 Házáél Vitéze nagy sebbe ejtette.

Jórám után Jéhu Királya' tétetett:
 Acháb egész Háza tőle meg-öletett,
 Bál képi, 's Temploma mind öszve törtetett,
 De a' Borjú képpel ő-is frigyett vetett.

Jóacház bünével Isten meg-bántatott;
 Azért Házáélnek kezébe adatott,
 De könyörgésére a' nép meg-tartatott,
 Jéróbóám' vétke még-is meg hagyatott.

Jóáznak hatalmas vala a' fegyvere;
 Mellyel Amásiát, 's ugy mást-is meg-vere,

N

Si

Siriaiktól Lóva és szekere,
 Három ütközettel mindent vízfzsa nyere.
 Jéroboám Törvényt negyven edgyik teve,
 Ellenségitől fok határt vízfzsa veve,
 A' fja helyette Zacháriás leve;
 Királyi Kenyeret ki nem foká eve.
 Sallum edgy hólnapig Királyságban éle;
 Tiz esztendőt gyilkos Menáhem szemléle,
 Pékája Országot kettőig itele,
 Kit a' pártos Péka meg-ölni nem féle.
 Péka a' Bálványnak szivefen szolgáltalla;
 Azért Afsiria' Királlya rá szálla.
 Sok Vároft Piléser tőlle el-prédállá.
 Népe közt Királyúl húsz esztendőt állá.
 Hóseás utofó Királyá tétetett;
 Országának véget Salmanasár vetett,
 Mert Suához küldé ellene követett,
 Kihez bizván néki adót sem fizetett.

Jerúsálem feje Júda Országának:

Melybe húsz Királyok mind ösze valának
 Három-száz nyóltzvanig ezek regnálának,
 Róboámon kezdvén illy rendet tartának:
 Kegyetlen Róboám, Ábia Ásával,
 Jósfát és Jórám roszf Acháziával,
 Athália, 's Joás tulajdon fijával
 Edgy páltzát vífele az Amáfiával.
 Uzziás és Jórám, Acház Ézekjással;
 Manassé után vólt Ammon Józiással,
 Jóácház Jóáchin romlának egymással,
 Vége az Orzágnak itt Zédékiással.

A' Kronikás könyvel ezek után vagynak;
Mellyekbe többnyire azok taláztatnak,
Melyek fellyebb rendel elől adatának,
Ezek hát itt mostan nem tartoztathatnak.

Kronikákat követ Esdrásnak írása;
Melybe egymást éri fok szép 's bölts mondása,
Népnek szabadulást nyert imádkozása,
Általa újjult-meg a 'Sidók Vallása.

Néhémiás néki hü tárfa ezekben,
Istent, Királyt néphez hajtó kérésekben
Városnak, Templomnak építetésekben,
Akkori dőlgeknek fel-jegyezésekben.

Ester árva, de szép 'Sidó Leány vala,
Kit a' jó reménység azért meg-nem tsala,
Vásti Királynénak övé lett itala,
Nemzetének élet adaték általa.

Ester után vagyon Jób historiája,
Kit igaz embernek monda az Ur szája
Péllda nélkül való mindenbe példája,
Békéséges tüdő szivének munkája.

Jób után száz ötven Sóltárok tétettek,
Mellyek, Dávid, 's mások által szereztettek,
Az éhező Lelkek ezeknél nem ettek
Drágább ételeket, 's nem-is szerezhettek.

De meg-kell vallani ezek között vagynak
Ollyak-is, melyek ránk nem szabadtathatnak,
Itt hát helye volna a' jó újjittásnak,
Hogy az éneklésbe hibák ne vólnának,

Ezek után, vagyon Salamon munkája,
 Kit böltsnek nevezett az Istennek szája
 Irott Könyveinek fokra tölt Summája,
 Mellyeket irkála tulajdon pennája.
 Az elsőbe tanit Bélda-beszédekben
 Mi a' jó, mi a' rossz meg-láthadd ezekben,
 Ki ezekhez tartya magát mindenekben,
 Nem lesz ütközet kö a' gyülekezetben.
 Második könyvébe e' bölts, 's jeles elme
 Tanította mi legyen e' Világ szerelme,
 A' Léleknek ugy-mond, örök veszedelme,
 Tsak a' böl dog, kibe van az Ur félelme.
 Harmadikban edgy szép Völegényt fel vészen,
 Jépus Szerelmének tüköréül tészen,
 Az Ekklesiához ki olly hü, 's van készen,
 Mint Menyaszszouy Férjét midőn várja készen,

A' Prófétákról.

Ésaiás másnál nevezetesbé lett,
 Mert Krisztus kitől? 's hogy született? szenvedett;
 Leg világosabban arról jövendőt tett,
 Furészszel mondatik, hogy ketté metztetett.
 Jérmiás Népet a' bűnről feddette,
 Keserves fogsággal érte fenyegette,
 Juralma rabság volt néki-is érette;
 Mig Nabuzáradán el nem eresztette.
 Ő a' meg-maradott Néptől el-nem állta
 Egyiptomnál itthon jobb: így Prófétállta,
 De a' vakmerő Nép Egyiptomba szállta,
 Hól meg-köveztetett ki Istent szolgálta.

Jeremiás látván siralmas könyvében
Sion pusztulását, keszergi Lelkében,
Reménysége támad kételkedésében,
'S Penitentiát tart a' 'Sidók képében.

Ezechiel ott vólt Babilóniába
A' 'Sidókkal edgyütt, keszerves fogságba
Feddődött a' bünrűl, 's gyötrődött magába,
Mert belé szerezett a' Nép itt-is Bálba.
Meg-mondá a' Népet Isten veri miért?
Hogy el-hagyá Urát a' Bálvány Istenért.
Kettős szabadulást mind azoknak ígért,
Kik a' Bált el-hadgyák az' Egek' Uráért.

Dániel fogoly vólt Babilóniába,
De mivel az álom magyarázásába
Tudós vólt, bé-nézett a' Király álmába,
'S azt meg-magyarázván ese grátziába.
De sajnálván fokon betsületét 's hirét
Annyira vádolták ez Isten emberét,
Hogy az Orofzlánok innák-meg a' vérét,
Közikbe vettetett, hogy venné-el bérét;
De jó Istenétől ott is meg-tartatott
Dáriustól más nap élve ki-húzatott
'S hogy az ő Istenét fellyék meg-hagyatott
Mások-is, keményen meg-parantsoltatott.

Hóseás övendől, hogy meg-büntettetik
A Bá ványozó Nép, 's Menytől el-vettetik,
De a' ki általa vízfza térítettik,
Kegyelemre Krisztus által fel-véttetik.
Joél beszéll a' föld nagy szárazságáról,
És a' nagy éhségnek ifzonyú vóltáról,

Eze

Ezeket okozó Nép gonofzságáról,
 Igéretet téfzen Kriftus Országáról-
 Ámós Proféta bár, Ökör Páfztor vala;
 Dorgáltatik a' Nép keménnyen általa,
 Mely fok fzegényt 's árvát el-nyoma meg-tsala,
 Kriftus kegyelmével jókat vigasztala.

Abdiás Efaú, 's Jákób példájába;

Két atyafiaknak historiájába

Tanittya, hogy kerül maga hállójába

A' gonofz Nép, mely left hány Hivek útába.

Jónással az Iften a' mely tsudát teve;

Jéfus halálának szép tüköre leve,

Az el-süllyedéstől szabadúlást veve

Általa edgy Város Ninivé a' neve.

Micheásnak Iften ezt adá ezére;

Hogy mind a' két Ország jút veszedelmére,

Mert bofzszúért kiált fok árváknak vére.

Kriftus Országára ezek után tere.

Náhum által a' Nép meg vigasztaltatik;

A' mely Ninivébe fogságba tartatik,

Midön így jövendől, hogy el-pufztittatik

Egész Afsiria széllyel tapottatik.

Habakuk a' bünért ilyen veszélyt igér:

Cháldea rabloúl a' Nép nyakára tér,

De Iftent félöket semmi veszély nem ér,

A' kik meg-szánnak mást midön az Iften vér.

Sofonias éppen illy jövendöt téfzen:

A' bálványozókon e' pufztulás léfzen,

Melyből Jérusálem meg ujjúlást véfzen,

Hogy Kriftus Országáa azt talállya készen.

Hagens, fogságból kik haza menének;

Unszollya, hogy mindent ök férre tennének,

Templom építéshez hamar kezdenének;
Krisztus jövéséhez így készülgetnének.
Zacháriás nyujt a' Népek vigasztalást;
Mely tevé nem régen fogságba fok írást.
Szépen le-írja a' jövendő Mefsiást,
Hogy annak helyette senki ne várjon mást.
Malachiás Sidók háládatlanságát
Le-írja a' Papok undok gonofzságát,
Keresztelő János' ferény postaságát,
Ofztán jövendőli Krisztusnak Országát.

Az Evangyélistákról.

A' fzmorú eset mihelyen meg-esett;
Edgy Szabditó Mag mingyárt ígértetett,
Ez a' Prófétáktól addig hirdtetett,
Mig a' tellyes idő egyfzer el-érkezett.
Ekkor a' mit azok meg-jövendőlének,
Betlem Várofsában bé-tellyesedének,
A' Csillag és Böltsek tanui levének.
A' kik rólla irtak ezen rendel jönek;
Máté van leg-elöl, ki Vámszedő vala,
Tanitványságra hogy ese hivatala,
Krisztus mint születe, mint éle, mint hala,
Leg-bővebben vagynak meg-irva általa.
Márk már mind ezeket rövidébbé tette,
Kinek Húgát, mondják, Péter el-jegyzette.
Őt Alexándria még-nem égethette,
Mert tüze erejét a' zápor el-vette.
Lukáts ki Orvos vólt Antiochiába,
Van Evangyélisták harmadik sorába,

E' Pálnak tárfa vólt Szent szólgállatyába.
 De hogy Kép-iro vólt nints a' Bibliába.
 János Zebedeus edgyik fja vala,
 Tobb mint mások irtak, iratik általa,
 Száz esztendők után múlt-el hivatala,
 Midön Efesusba tsendefen meghala.
 Az Apostolokról irt másik Könyvébe
 Szent Lukáts, melynek is az első részébe,
 Láthadd, hogy ment Krístus fel ditsőségebe,
 'S Miként esett Mátyás Júdásnak helyébe.
 Másodikba vagyon: Sokaknak láttára,
 Mint szálla Szent Lélek Krístus Scholájára,
 És hogy Szent Péternek edgy tanítására,
 Három ezren térnek Krístus Országára.
 Harmadikban tanit e' Historiára,
 Mint mentek Templomba a' kilentz órára,
 Péter 's János sánta meg-gyógyítására,
 Hól a' Népet hívták penitentziára.
 Negyedikbe Péter, 's János meg-fogatnak,
 Edgy éjjel keserves fogságba tartatnak.
 Tiltatnak a' Népnek ne Prédikálnának.
 Péter Urát adja azon hatalmoknak.
 Ofztán Anániást ravalz Safirával
 Olvasd Apostolok kemény fogságával,
 Ki jöveleteket az Angyal kültsával.
 Gamáielnek mit nyertek tanátsával.
 Diakonufokat hatodikba tettek,
 Kik az Apostolok szólgáivá lettek,
 A' szentek ezzel-is nevedéft vettek,
 De Istvánra fokan rútvól irigykettek.

(A' többi következik.)